

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie worden bekeken en verder worden bewerkt op:

https://christipedia.miraheze.org/wiki/Olympische_spelen

De **Olympische spelen** zijn het grootste sportevenement ter wereld, een internationaal evenement van sportwedstrijden waarbij nagenoeg alle takken van sport zijn vertegenwoordigd. De sporters heten 'Olympiërs'. Er zijn twee soorten Spelen, de Zomerspelen en de Winterspelen, die elk om de vier jaar worden gehouden. In vroeger tijden waren er alleen spelen in de zomer. De Olympische spelen hebben hun oorsprong in Griekenland, waar ze gehouden werden ter ere van de oppergod Zeus.

Inhoudsopgave:

Antieke Olympische Spelen	2
Moderne Olympische spelen	3
Olympische waarden, motto en gedachte	4
Organisatie van de Spelen	5
Olympische vlag	5
Olympische vlam	5
Olympisch volkslied	6
Opening van de Spelen	8
Prijzen	8
De christen en de Spelen	8
Meer informatie	10
Bronnen	10
Voetnoten	10

Antieke Olympische Spelen

De antieke Olympische Spelen zijn gedurende meer dan duizend jaar gehouden (8e eeuw v.C – 4e eeuw n.C.). Ze waren in Griekenland de vermaardste van de vier grote nationale feestspelen. Ze werden om de vier jaren te Olympia gehouden ter ere van Zeus, de hoofdgod der Grieken.

Olympia was in het oude Griekenland de voornaamste plaats waar de Olympische spelen werden gehouden. De plaats is vernoemd naar de Olympus, de hoogste berg van Griekenland (2988 m), 500 km verderop gelegen in het noorden van Griekenland. De berg is in de Griekse mythologie de woonplaats van de goden.

Olympia was geen bewoonde stad, maar enkel een ommuurd **heilig domein** (de Altis = 'Heilig Woud') met enkele tempels en daaromheen een beperkte accommodatie voor sportevenementen. Zelfs op zijn hoogtepunt, in de Romeinse tijd, was het domein niet meer dan een vierkante kilometer groot. De plaats was niet blijvend bewoond.

Olympia lag in de streek **Elis**, in een vlakte groen van de olijfbomen, wijngaarden en weiden. Elis ligt in het westelijk deel van het Griekse schiereiland de Peloponnesus.

In Olympia stonden **tempels** gewijd aan Griekse goden. De oudste tempel was de tempel van Hera, de zus en vrouw van de overspelige oppergod Zeus. Hera's tempel was gebouwd op het eind van de zevende eeuw v.Chr., oorspronkelijk als een tempel voor Zeus en Hera samen. Later kreeg Zeus een eigen tempel in Olympia.

Volgens één overlevering is Pelops, in de Griekse mythologie de zoon van Tantalos, de **stichter** van de Olympische spelen. Tantalos, volgens de sage koning van Phrygia, was in de mythologie een zoon van Zeus. De eerste Spelen werden ter ere van Pelops gehouden, de volgende Spelen ter ere van Zeus.

Oorspronkelijk werden de spelen in Olympia wellicht **georganiseerd** door het kleine stadje Pisa, maar vanaf ongeveer 570 v.C. kwamen ze onder de regie van de grotere stad Elis, op 50 km van Olympia.

De Spelen werden oorspronkelijk gehouden op de velden voor de tempel van Zeus. In de tempel stond een 14 meter hoog beeld van hem. Priesters en priestersessen van Zeus hadden de leiding over de Spelen.

De Spelen dienden een religieus, lichamelijk en politiek **doel**. Ze dienden als prikkel voor de gymnastische oefeningen en ter bevordering van de eenheid der verschillende Griekse stammen. Alleen mannen mochten meedoen.

De Spelen werden **om de vier** jaar gehouden. Een Olympiade was bij de oude Grieken het tijdsverloop tussen twee Olympische spelen (4 jaren). Thans is het de naam van de Olympische sportfeesten.

De antieke Spelen zijn meer dan duizend jaar gehouden. Ze hadden regelmatig plaats van 776 v. Chr., toen men de namen van de overwinnaars begon op te tekenen, tot 394 na Chr.

In de begintijd was er slechts één sport: een hardloopwedstrijd over een afstand van ongeveer 190 meter. In de loop der jaren werden steeds meer **sporten** toegevoegd: boksen, worstelen, 'allekrachten' (Gr. pankration, een combinatie van boksen en worstelen), paardenrennen, verschillende hardloopwedstrijden en vijfkamp (Gr. pentathlon) bestaande uit worstelen, hardlopen, verspringen, speerwerpen en discuswerpen. Tot 632 v.C. duurden de spelen 1 tot 3 dagen. Vanaf 468 v.C. namen ze vijf **dagen** in beslag.

De Spelen werden gedurende de zomer gehouden, eind juli – begin augustus. Ze werden zo gepland dat het volle maan was bij de viering op de derde avond.

Vrouwen mochten niet meedoen en onder het publiek mochten alleen ongehuwde maagden zijn. Vrouwen hadden hun eigen spelen, ter ere van Hera, de vrouw van Zeus. Ze werden ook in Olympia gehouden. De organisatie berustte bij zestien getrouwde vrouwen.

Vanaf de 6e eeuw v.C. kwam in Griekenland bij mannen (niet bij vrouwen) de gewoonte van **naakt** te sporten op. Voordien droegen de mannen een lendendoek. Daarentegen was bij de Romeinen en in het oude Nabije Oosten publieke naaktheid onbehoorlijk. Het Griekse woord voor sport, 'gymnastiek', is afgeleid van het Griekse bijvoeglijk naamwoord 'gymnos', dat 'naakt' of 'schaars gekleed' betekent.

Naast de sportieve prestaties waren er culturele, waaronder **godsdienstige** activiteiten. Op de eerste dag werden er gebeden en offergaven gedaan en orakels geraadpleegd. Op de tweede dag waren er begrafeniseriten ter ere van Pelops. Op de avond van de derde dag, bij volle maan, was er een openbare maaltijd ter ere van Zeus. Op de vijfde en laatste dag trokken de overwinnaars in optocht naar de tempel van Zeus, om er door de juryleden gekroond te worden met slingers van wilde olijfbomen.

Pindarus (522-442 v. Chr.), een Grieks lierdichter, dichtte de overwinnings-oden van de Olympische Spelen. Akathon (446-401 v. Chr.), een Grieks treurspeldichter, werd als dichter bij de Olympische spelen gekroond.

Toen de **Romeinen** het voor het zeggen in Griekenland, werden de Spelen minder belangrijk gevonden. In de Romeinse tijd duurden de spelen zes dagen.

Toen het **christendom** in de 4e eeuw de officiële godsdienst werd van de Romeinen werden de Spelen gezien als een heidens feest. De Romeinse christelijke keizer Theodosius I verbood de Spelen uiteindelijk in 393 na Chr. om hun afgodisch karakter. Vanaf 392 had hij een harde lijn tegen het heidendom gekozen. De heidense cultus werd verboden. De sportieve verering van de afgod Zeus was voorbij. Op het bezit van huisaltaren en beeldjes werd de doodstraf gesteld. In 394 liet hij de Tempel van Apollo in Delphi en de tempel met de Vestaalse maagden in Rome sluiten.

Moderne Olympische spelen

Baron P. de Coubertin (geb. 1863), Frans historicus en opvoedkundige, nam het **initiatief** tot instelling van de moderne Olympische Spelen. In 1896 werden zij hervat in de Griekse hoofdstad Athene. In Olympia was de hoofdzetel van de Internationale Olympische Academie. Het evenement van de eerste moderne Olympische Spelen trok 14 landen en 241 atleten aan, die meededen aan 43 onderdelen.

In 1900, vier jaar later, werden de Spelen gehouden in de Franse hoofdstad Parijs; 1904 in St. Louis; 1908 in Londen; 1912 in Stockholm; (1916 werd overgeslagen, Eerste Wereldoorlog); 1920 in Antwerpen; 1924 weer in Parijs. In 1928 werden de Spelen in Amsterdam gehouden. Prins Hendrik, gemaal van Koningin Wilhelmina, heeft er prijzen uitgereikt.

In **1936** werden de Spelen in Berlijn, de Duitse rijkshoofdstad, gehouden. De Nazi's buiten de Spelen uit voor propaganda^[2].

In **1948** werden de Spelen in Londen gehouden. De Nederlandse Fanny Blankers-Koen (1918-2004) won toen vier keer goud: op de 80 meter horden, de 100 en 200 meter sprint en de 4x100 estaffete. Ze

verbeterde in haar leven 21 wereldrecords. Ze wordt algemeen beschouwd als een van de beste atleten ooit. In 1999 werd ze door de Internationale Atletiekfederatie uitgeroepen tot atlete van de eeuw.

In **2008** was Peking, de hoofdstad van China, gastheer van de Spelen. De openingsceremonie was een geweldige show, die 100 miljoen euro kostte en 4 uur duurde.

In **2012** worden de spelen voor de derde keer in Londen gehouden (eerder in 1908 en 1948), een unicum. Het vuur van de 27ste moderne Olympische Spelen werd op 10 mei ontstoken bij de tempel (ruïne) van Hera te Olympia. Rond elf uur op donderdagochtend vatte de toorts vlam door zonnestrallen gebundeld door een paraboolspiegel. Na een achtdaagse estafettetocht van bijna 3.000 kilometer door Griekenland kwam de fakkel op 17 mei in het oude Olympisch stadion van Athene aan. Daar werd de fakkel overgedragen aan de organisatoren van de Olympische Spelen in Londen. Een dag later vloog het vuur door naar Londen, waar een tweede fakkelloop begint. De fakkelloop in Groot-Brittannië werd gelopen door 8.000 lopers in 70 dagen tijd over een afstand van ruim 12.800 kilometer. Het eindpunt van deze estafettemarathon was het Olympisch Stadion te Londen, waar het vuur op 27 juli arriveerde. Op 12 augustus volgt de sluitingsceremonie.

Op 27 juli luidden duizenden kerkklokken in Londen de Olympische Spelen in.

De spectaculaire openingsshow in Londen kostte 33 miljoen euro. Er werd een groots toneelstuk opgevoerd, waarin allerlei elementen en figuren uit de geschiedenis van Groot-Brittannië een rol speelden. De (Engelse) schrijfster van de [Harry Potter](#) boeken droeg iets voor. Boze geesten verschenen op het toneel en bedreigden kinderen op ziekbedden. Uiteindelijk werden ze verdreven door Mary Popkins-figuren die uit de lucht neerdaalden. Er werd ook een bekend christelijk lied gezongen, "[Abide with me](#)" van [Henry Francis Lyte](#).

In Londen doen 10.500 sporters uit 204 landen mee. Nederland is met 182 sporters vertegenwoordigd.

Er zijn door de Britten enorme **veiligheidsmaatregelen** genomen om de Spelen te beschermen tegen terroristische aanslagen. In München kwamen in 1972 elf Israëlische sportlieden en aantal Palestijnse terroristen om het leven. In 1996 ontplofte, ondanks strenge veiligheidsmaatregelen, in het Centennial Olympic Park in het centrum van Atlanta (Canada) een bom tijdens een concert. Twee mensen kwamen hierbij om het leven en meer dan 100 mensen raakten gewond. In beide gevallen gingen de Spelen door.

Olympische waarden, motto en gedachte

Drie Olympische **waarden** zijn: uitmuntendheid, vriendschap en respect.

Het officiële Olympische **motto** is: sneller, hoger, sterker. Pierre de Coubertin voerde het motto in, geïnspireerd door zijn vriend Henri Martin Didon, lid van de Dominicaner orde, die als schoolhoofd de sport bezag als een middel tot opvoeding. Aan het eind van een atletiekmeeting tussen scholen besloot Didon in zijn toespraak met de Latijnse woorden Citius, Altius, Fortius = sneller, hoger, sterker), als motto voor mensen die records durven breken.

De zogeheten Olympische **gedachte** luidt: "Het belangrijkste in de Olympische Spelen is niet te winnen maar deel te nemen, net als het belangrijkste in het leven niet de overwinning maar de strijd is. Het essentiële is niet de overwinning te hebben behaald, maar goed gestreden te hebben." Deze gedachte is geformuleerd door Pierre de Coubertin, die geïnspireerd was door de woorden van bisschop ethelbert

Talbot tijdens een dienst voor de Olympische kampioenen in 1908. Deze dienst werd tijdens de Spelen gehouden.

Organisatie van de Spelen

De Olympische Spelen worden georganiseerd door het Internationaal Olympisch Comité, waarvan de Nederlandse kroonsprins Willem Alexander lid is (anno 2012). Het Nederlands Olympisch Comité, opgericht in 1912, is een vereniging waarbij de voornaamste Ned. sportlichamen zijn aangesloten. Het comité is belast o.a. met de voorbereiding van de Nederlandse deelneming aan de Olympische Spelen.

Olympische vlag

De Olympische vlag is in 1913-14 ontworpen door Baron de Coubertin. De witte vlag heeft vijf met elkaar verbonden gekleurde ringen (blauw, geel, groen, zwart en rood), die de verschillende kleuren in de vlaggen van de deelnemende landen vertegenwoordigen. De verbondenheid van de ringen symboliseert de eenheid van de vijf continenten en de ontmoeting van de atleten uit de verschillende delen der wereld.

Olympische vlam

De Olympische vlam, of Olympisch vuur, is een symbool van de Spelen. De vlam is symbool voor “het streven naar volmaaktheid en de overwinningsstrijd”. De vlam werd in de moderne Spelen voor het eerst ingevoerd in 1928 in Amsterdam. Sindsdien stelt de vlam “het licht van de geest, de kennis en het leven” voor.

De vlam wordt tegenwoordig aangestoken voor het altaar van de tempel (ruïne) van de godin Hera, een altaar in Griekenland. Daarbij roept de hogepriesteres de zonnegod Apollo aan, opdat de fakkel vlam opdat.

De vlam wordt **aangestoken** door gebundelde zonnestrallen gereflecteerd door spiegels. De gereflecteerde stralen worden gericht op de fakkel, waardoor deze ontbrandt. Voor de oude Spelen in Olympia werd de heilige vlam eveneens in de tempel van Hera aangestoken door reflectie gebundelde zonnestrallen.

In de huidige Olympische folklore wordt de vlam ontstoken tijdens een ritueel door 'priesteressen', gekleed in antieke witte gewaden.

Foto: Openingsceremonie in Olympia, 2012. De hogepriesteres (met toorts) heeft de fakkel ontstoken in de parabolische spiegel (rechts).

Na het ontsteken van de toorts door de hogepriesteres gaan de priesteressen in processie naar het stadion. Daar ontsteekt de hogepriesteres met de brandende toorts de fakkel van de eerste loper en geeft hem, de sporter, een olijftak. Dit is de start van de fakkeltocht, die uiteindelijk voert naar de organiserende stad ergens in de wereld.

Ook de **fakkeltocht** vindt zijn oorsprong in het oude Olympia, waar de fakkel werd aangestoken en daarna via een fakkelestafette gebracht naar de stad Elis, welke de Spelen organiseerde.

De fakkel keerde weer tijdens de Spelen in 1936 in Berlijn. De fakkel wordt in Griekenland aangestoken en vervolgens rennen de atleten met een toorts naar de organiserende stad. De fakkeltocht staat symbool voor het doorgeven van de Olympische tradities van de ene op de andere generatie. De fakkel is niet alleen door atleten gedragen, maar ook door andere beroemdheden en door gewone mensen.

Voor de moderne Spelen wordt uit Olympia het **altaar** (vuurketel) van de Olympische vlam overgebracht naar de organiserende stad.

De laatste fakkeldrager is vaak een bekende sporter van het gastland. Hij steekt met de fakkel het Olympisch vuur in het stadion aan.

Het Olympisch vuur blijft ononderbroken **branden** en wordt pas gedoofd bij de slotceremonie. Ook gedurende de vieringen in het oude Olympia bleef het vuur branden, indertijd ter herdenking van de diefstal van het vuur van de god Zeus door Prometheus. Uit vermetele overmoed stal de mythische figuur Prometheus het vuur bij de Olympische goden en schonk het aan de mensen.

Olympisch volkslied

Voor de moderne Spelen wordt bij het aansteken van de vlam het Olympisch volkslied gespeeld. De nationale Griekse dichter Kostis Palamas schreef het gedicht 'Aloude, eeuwige en onsterfelijke geest', dat door Spyros Samaras op muziek gezet werd voor de eerste moderne Olympische Spelen in Athene (1896). Tijdens de openingsceremonie, bij het hijsen van de Olympische vlag, werd het gespeeld als het Olympisch volkslied. En opnieuw bij het strijken van de vlag tijdens de sluitingsceremonie. Hoewel bij latere Olympische Spelen andere volksliederen werden gespeeld, aanvaardde het Internationaal Olympisch Comité in 1958 het eerste lied unaniem als het officiële Olympische Volkslied. De tekst van het volkslied is opgenomen in het kader rechts.

Aloude, eeuwige en onsterfelijke geest

Onsterfelijke geest uit de oudheid
 Vader van het echte, mooie en goede
 Daal neer, verschijn, spreid uw licht
 over ons
 Over deze grond en onder deze hemel
 die als eerste getuigde van de
 onvergankelijke vlam.
 Geef leven en bezieling aan deze edele
 spelen!
 Gooi onvergankelijke bloemenkronen
 naar de winnaars
 In de strijd en in de verdeeldheid.
 Maak stalen harten in onze borsten
 In uw licht, vlakten, bergen en zeeën
 Schijn in een roze schakering en maak
 een onmetelijke tempel
 Waarin alle naties verenigen om u te
 aanbidden
 O, onsterfelijke geest uit de oudheid

Tekst van het Olympische volkslied

De melodie van deze hymne is sinds de Spelen van 1960 te Rome telkens te horen tijdens de openingsceremonie. Naar de letter genomen is de tekst een gebed tot de oppergod Zeus. Het lied wordt gespeeld en de tekst wordt voorgelezen tijdens de ontstekingsceremonie in Olympia.

Als het Olympische lied in het Engels wordt gespeeld en gezongen – gewoonlijk in Engelssprekende landen – dan wordt de Engelse **versie** van de tekst gebruikt. Deze versie is vrij van duidelijke afgodische elementen ^[4]. In een andere taal dan het Engels wordt de oorspronkelijke versie van de tekst in die taal overgezet.

Bij de opening van de Spelen wordt soms alleen de melodie gespeeld ^[3]. Bij de opening van de Spelen in 2012 in Londen bijvoorbeeld werd de tekst niet gezongen.

Opening van de Spelen

De openingen van moderne Spelen zijn spectaculairder geworden. Er wordt een grootse show opgevoerd (China 2008, Londen 2012).

De sporters en hun begeleiders komen het stadion binnen in alfabetische volgorde van de naam van het land (Afghanistan, Albanië, enz.). Griekenland echter bijt de spits af en als laatste komt de groep van het organiserende land binnen.

Op de tribune worden de sporters toegewuifd door politieke vertegenwoordigers van hun land: presidenten, premiers, prinsen e.d. In 2012 waren voor Nederland van de partij prins Alexander en zijn echtgenote.

Prijzen

De winnaars krijgen een gouden, zilveren of bronzen plak. In het oude Griekenland werd, na een uitspraak van het orakel van Delfi, de olijfkranen ingevoerd. Deze kransen werden vervaardigd uit takken van wilde olijfbomen die in het Heilig Woud (Gr. *Altis*) in Olympia groeiden. De apostel Paulus spreekt van een 'vergankelijke kroon' (1 Cor. 9:25).

De eerste kampioen van de moderne spelen was James Connolly, die een lauwerkrans op zijn hoofd ontving. De olijfkranen keerde weer in het embleem van de Spelen in 2004 in Athene. In 2008 droeg de Nederlandse schaatskampioen op de 5000 meter een lauwerkrans op zijn hoofd, terwijl het Nederlandse volkslied werd gespeeld.

De christen en de Spelen

De apostel [Paulus](#), die leefde in de 1e eeuw n.C., haalt in zijn brieven beelden van de Griekse spelen aan, om de strijd en de loopbaan van de gelovige daardoor duidelijk te maken. Hij maakt een godsdienstige toepassing. Zo schrijft hij dat hij zich ter voorbereiding heeft onthouden, de hardloop heeft volgehouden, de „strijd“ (in het Grieks een begrip uit de sportwereld van zijn tijd, niet „oorlog“) heeft volbracht en de kroon van de overwinning heeft behaald.

1Ti 4:8 Want de lichamelijke oefening is tot weinig nuttig, maar de godsvrucht is nuttig tot alle dingen, daar zij de belofte heeft van het tegenwoordige en van het toekomstige leven.

(TELOS)

1Co 9:23 En ik doe alles ter wille van het evangelie, om er mededeelgenoot van te zijn.

1Co 9:24 Weet u niet, dat zij die in de renbaan lopen, allen wel lopen, maar een de prijs ontvangt? Loopt zo, dat u die verkrijgt.

1Co 9:25 En ieder die aan een wedstrijd deelneemt, onthoudt zich in alles; dezen dan, opdat zij een vergankelijke kroon ontvangen, maar wij een onvergankelijke.

1Co 9:26 Ik loop daarom zo, niet als in onzekerheid; zo boks ik, niet alsof ik in de lucht sla;

1Co 9:27 maar ik kastijd mijn lichaam en breng het tot slavernij, om niet, nadat ik anderen heb gepredikt, zelf verwerpelijk te worden.

(TELOS)

2Ti 2:5 En als iemand ook kampvechter is, wordt hij niet gekroond als hij niet wettig heeft gestreden.

2Ti 4:7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden.

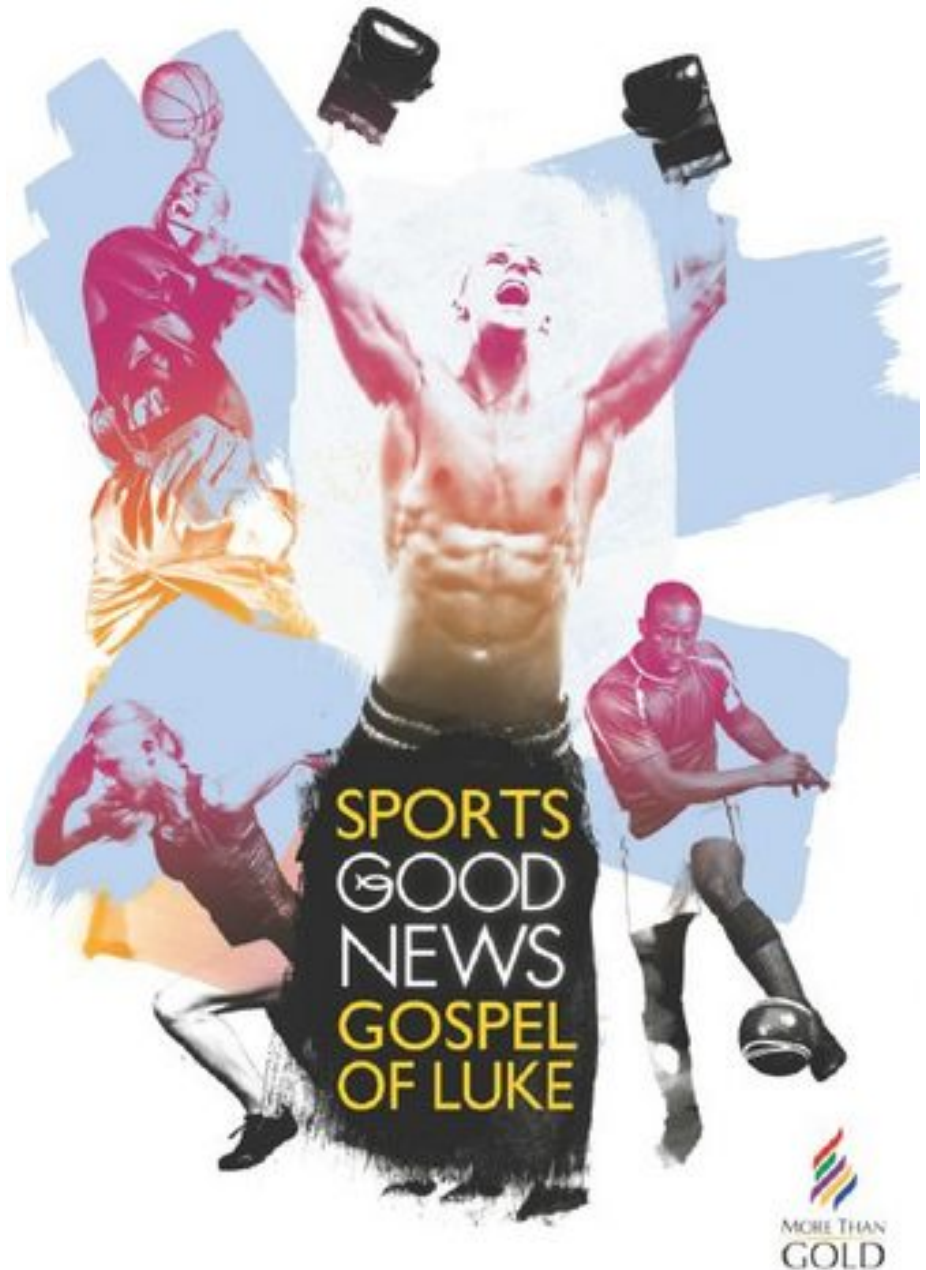
2Ti 4:8 Overigens is voor mij de kroon van de gerechtigheid weggelegd, die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij in die dag zal geven; en niet alleen mij, maar ook allen die zijn verschijning hebben liefgehad.

(TELOS)

Aan de Spelen nemen christensporters deel. Sommigen van hen geven, als ze gewonnen hebben, God openlijk de eer voor hun prestatie. Turnster Gabrielle Douglas bijvoorbeeld won enkele gouden medailles en deelde mee: "Laat al wat ik ben de HEER prijzen; dat ik nooit zal vergeten de goede dingen die hij voor mij gedaan heeft," en "de glorie gaat naar Hem en de zegen valt terug naar mij."^[5]

Het spreekt vanzelf dat een leerling van de Heer Jezus niet kan meedoen aan het opzeggen of zingen van de tekst van het Olympische volkslied, waarin tot Zeus, de Griekse oppergod en god van de hemel, wordt gesproken. Het is weliswaar geen werkelijke aanbidding van Zeus, maar een folkloristisch ritueel dat een afgodisch rituelen uit het verleden naspeelt. Ook de folklore wekt afkeer, omdat de verbeelde oude [afgoderij](#) dienst aan demonen is.

De moderne Spelen worden gelukkig niet ter ere van Zeus gehouden; het gaat om de eer van het deelnemende land of het spelende team. Een leerling van de Heer Jezus schuwt echter sportverdwazing en (overdreven) mensverheerlijking. De eer van God en van Zijn Zoon ligt hem meer aan het hart dan de verhoging van mensen, ofschoon het niet verkeerd is om mensen eer te bewijzen of eer van hen te ontvangen (Mt. 15:4; Luc. 14:10; Joh. 4:44; 5:44; 12:43; Rom. 13:7; 1 Tim. 5:3; 5:17; 6:1; 1 Petr 3:7). Hij acht met Paulus de oefening van de godsvrucht nuttiger dan de oefening van het lichaam.

1Jo 2:15 Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem.

1Jo 2:16 Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld.

1Jo 2:17 En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.
(TELOS)

De Spelen moeten - zo wil men - bijdragen aan vriendschap, vrede, verbroedering. Als die bijdrage er werkelijk is, zal die zeer beperkt is. Misschien dat sporters van ruziënde staten elkaar beter leren kennen en vriendschappelijk met elkaar omgaan. Na de Spelen van 1936 in gastland Duitsland brak enkele jaren later in 1939 de rampzalige Tweede Wereldoorlog uit. De Spelen van 1940 en 1944 werden om de oorlog afgelast. De harmonie tussen mensen wordt het best bevorderd door bekering, geloof en de dienst aan God, die ons opdraagt en in staat stelt onze medemensen lief te hebben.

Christenen in Engeland zagen (anno 2012) het sportevenement als een goede gelegenheid om te evangeliseren. Londense kerken openden hun deuren. Er werden Bijbels uitgedeeld. Het Lucasevangelie werd uitgegeven met een toepasselijke omslag (zie foto). Christelijke gezinnen boden onderdak aan gasten. Bijna 200 sportpastors hadden zich bij de organisatoren van de Spelen laten accrediteren.

Meer informatie

Over de antieke Olympische Spelen, zie http://ancientolympics.arts.kuleuven.be/rings_nl.html

Helene Bos, *Olympische Spelen in het licht van de Bijbel*. Dordrecht: Moria, 2004. Pagina's: 28.

Over de christelijke actie 'More than gold' (= Meer dan goud), zie <http://www.morethangold.org.uk/>.

Bronnen

Van Belkum's Geïllustreerde Encyclopedie voor iedereen. Zuthpen: P. van Belkum Az., 1906.

John Kooy, *Encyclopedie voor iedereen* (Utrecht: W. de Haan, Deventer: Kluwer, 2e druk 1934). Hieruit is in 2012 tekst verwerkt.

R.K. Kuipers' *Encyclopaedisch Woordenboek* (Amsterdam: Elsevier, 1918). Hieruit is in 2012 tekst genomen.

H. Zeller, *Bijbelsch Woordenboek voor het Christelijke volk*. Tweede deel K - Z ('s Gravenhage: M.J. Visser, 1872). Hieruit is in 2012 tekst opgenomen en verwerkt.

Radio Nederland Wereldomroep, nieuwsbericht 26 jan. 2004.

Art. [Olympische Spelen](#) op Wikipedia

Riekelt Pasterkamp, 'Belegerd Londen', in: *Weet.*, nummer 15, juni 2012.

Art. [Olympische Spelen](#), op www.AthensInfoGuide.com

Voetnoten

1. ? Deze berg is niet verwarren met de Mysische Olympus, een berg in het noordwesten van Azië (2550 meter hoog).

2. ? Zie de video [The Nazi Olympics: Berlin 1936](#) (duur: 4 min 47 sec; Engels gesproken), op Youtube.com

3. ?, 4. ? Zie http://en.wikipedia.org/wiki/Olympic_Hymn

5. ? Rik Bokelman, [Turnster bedankt tijdens Olympische Spelen God](#), nieuwsbericht op CIP.nl, 6 aug. 2012